

Zabawkarz

731904

Inna nazwa zawodu: nie występują

Zadania i czynności

Zabawkarz wykonuje ręcznie lub maszynowo zabawki o bardzo różnorodnych formach i przeznaczeniu (pojazdy, klocki, układanki, gry, lalki, przytulanki, itp.) z tworzyw sztucznych, gumy, drewna, materiału, papieru, statyczne lub mechaniczne. Może także wytwarzać maskotki i reklamówki różnych przedsiębiorstw. Jego celem jest stworzenie zabawek zgodnych z projektem, estetycznych, trwałych, bezpiecznych, dostosowanych do potrzeb i wieku dziecka oraz spełniających oczekiwania zlecniodawcy.

Na początek zabawkarz zapoznaje się z dokumentacją (szkicami, opisem, rysunkami technicznymi, zawierającymi informacje o wymiarach i rodzajach połączeń części zabawki lub elementów napędu w zabawkach mechanicznych). Na tej podstawie wykonuje (może też zamówić w warsztacie narzędziowym) szablony, formy lub matryce elementów wyrobu, jego prototyp oraz dobiera surowce. W wypadku zabawek z plastiku przygotowuje także mieszanki tworzyw sztucznych (dobiera ich kolor, jakość, rodzaj na podstawie gotowej receptury).

W dalszej kolejności wytwórca poddaje obróbce ręcznej lub maszynowej surowiec, z którego ma zostać wykonana zabawka. W efekcie otrzymuje elementy gotowe do montażu. Czynności, które wykonuje na tym etapie są bardzo zróżnicowane, w zależności od rodzaju surowca i technologii stosowanych przez zabawkarza.

Przy produkcji zabawek z tkanin – układa materiał warstwami (tyle, ile może jednocześnie objąć nóż lub nożyczki elektryczne), wykrawa z niego elementy (uważając, by we wszystkich warstwach miały tę samą wielkość), zszywa je na maszynie krawieckiej, wywraca na prawą stronę (ręcznie, gdy formy są skomplikowane albo za pomocą automatycznych wywrotek, gdy są duże i proste), wypycha ścinkami gąbki lub pianką poliuretanową, równomiernie, by nie zdeformować kształtu zabawki.

Przy produkcji zabawek z drewna – wysuszone drewno wysokiej jakości piłuje w poprzek i wzdłuż włókien oraz wyrównuje wstępnie jedną z płaszczyzn, by otrzymać w ten sposób element odpowiedniej wielkości. Następnie nadaje elementom formę zabawek lub ich części, używając do tego maszyn i narzędzi stolarskich, takich jak taśmówki (piłowanie wzdłuż linii prostych i krzywizn), wyrzynarki (wypilowywanie otworów i małych, profilowanych fragmentów zabawki), wiertarki pionowe i poziome, frezarki górno- i dolnowrzecionowe (profilowanie, wyrównywanie, wykonywanie wpustów), tokarki (części w kształcie kul, kół, jaj), szlifierki (wygładzanie i czyszczenie).

Przy produkcji zabawek z tworzyw sztucznych – instaluje metalową, bardzo precyzyjnie wykonaną formę (zabawki lub jej części) i wsypuje do wtryskarki mieszanek tworzywa sztucznego. Tworzywo roztopione elektrycznymi grzałkami wypełnia formę i zastyga w niej. Po ochłodzeniu formę opróżnia się (ręcznie lub automatycznie) uzyskując gotowy wyrób.

Kolejnym etapem przygotowania zabawki jest łączenie gotowych elementów w całość na podstawie rysunków konstrukcyjnych albo prototypów. W zależności od rodzaju

wyrobu można je łączyć na wpust, gwoździe, wkręty, nity i śruby, kleić, zgrzewać, lutować, wulkanizować itp.

W zabawkach mechanicznych, wykonanych głównie z tworzyw sztucznych montuje się mechanizm napędowy (bezwładnościowy, sprężynowy lub elektryczny) i kontroluje jego pracę (zabawka powinna się poruszać płynnie, z odpowiednią prędkością).

Prace wykończeniowe polegają na nadaniu zabawce ostatecznej formy i wyglądu. Te czynności polegają na:

czyszczeniu i oszlifowaniu, a następnie gruntowaniu, malowaniu lub lakierowaniu powierzchni (zabawki drewniane)

stebnowaniu, podszywaniu, przyszywaniu dodatkowych elementów (oczy, uszy, ogony), ubieraniu lalek, montowaniu piszczałek itp. (zabawki z tkaniny)

malowaniu, naklejanie nalepek i elementów dekoracyjnych (zabawki z tworzyw sztucznych)

Gotowe zabawki, zestawia w komplety (klocki, foremki itp.) pakuje w kolorowe, miłe w dotyku, często przezroczyste opakowania, które stanowią ich integralną część. Jeśli zabawka jest przeznaczona dla dzieci do 3 lat powinna uzyskać atesty Państwowego Zakładu Higieny, na których podstawie zostaje dopuszczona do sprzedaży.

Zabawkarz dba także o powierzone mu maszyny i urządzenia: maszyny do szycia, noże elektryczne, wywrotki, wypycharki (tkaniny), tokarki, frezarki, szlifierki, wiertarki (drewno), młynki do tworzywa, formy, wtryskarki lub linii produkcyjne (wyroby z plastiku). Konserwuje je, czyści oraz bierze udział w naprawach. Prowadzi rozliczenia zużytych surowców i gotowych wyrobów.

W małych, prywatnych firmach właściciele często sami przygotowują projekty zabawek lub też zamawiają u plastyka ich wykonanie na podstawie własnych sugestii.